

από τον *Στέλιο Μπουτάρη*

Νάουσα, Ξινόμαυρο, Ράμνιστα: Ένα σπάνιο τρίπτυχο δύναμης

από τον *Κωνσταντίνο Λαζαράκη MW*

Ο χώρος του κρασιού είναι γεμάτος από εμπειρίες-σύμβολα που πιο συχνά μιλάμε για αυτές και πολύ λιγότερες φορές καταφέρνουμε να τις βιώνουμε. Κλασικό παράδειγμα είναι η δυνατότητα παλαίωσης του Ξινόμαυρου και ειδικά της Νάουσας: πάντα όποτε μιλάμε για την περιοχή αναφέρουμε την ικανότητα των κρασιών για εξέλιξη στην φιάλη για πολλά χρόνια, αλλά οι πραγματικά ώριμες φιάλες Ξινόμαυρου είναι σπάνιες.

Για αυτό ακριβώς τον λόγο, οι περίπου 150 μαθητές του WSPC (που πήραν μέρος σε μια από τις τρεις γευστικές δοκιμές που διοργανώθηκαν, μια στην Θεσσαλονίκη και δύο στην Αθήνα) πρέπει να είναι ευγνώμονες στο Κτήμα Κυρ-Γιάννη και στον Στέλιο Μπουτάρη, που συγκέντρωσαν μια σειρά από δέκα χρονιές της Ράμνιστας, ενός από τα πιο εμβληματικά Ξινόμαυρα της Ελλάδας. Ο Στέλιος, που αξίζει να

πούμε πως ήταν ο πρώτος Έλληνας απόφοιτος του WSET Diploma από την δεκαετία του 1980!, με το ανεπιτήδευτο αλλά αναλυτικό του ύφος, μας βοήθησε να κατανοήσουμε την εξέλιξη της Ράμνιστας δια μέσω των χρόνων, να καταλάβουμε τι είναι το Ξινόμαυρο σήμερα αλλά και το τι μπορεί να γίνει αύριο.

Αν η Ράμνιστα ήταν ακριβώς το ίδιο κρασί αλλά το δημιουργούσε ο Στέλιος στην μέση του Barolo, τότε είμαι σίγουρος πως η τιμή της θα ήταν τουλάχιστον δεκαπλάσια!

Μια από τις χαρές του Οινοποιού είναι όταν του δίνεται η δυνατότητα να μοιραστεί τη δουλειά που έχει κάνει με οινοφίλους καταναλωτές. Οι γευστικές δοκιμές με καταναλωτές είναι ιδιαίτερα χρήσιμες, μια που έτσι μόνο μπορεί να αφουγκραστεί ο οινοποιός το παλμό της αγοράς και πως αντιδράει ο κόσμος στη δουλειά που κάνει κάθε μέρα. Πολύ παραπάνω όταν του δίνεται η δυνατότητα να δοκιμάσει δέκα χρονιές του ίδιου κρασιού, και ιδιαίτερα της Ράμνιστας, που έχει αλλάξει στυλ και κατεύθυνση τα τελευταία χρόνια.

Έτσι λοιπόν, όταν μου πρότεινε ο Κωνσταντίνος Λαζαράκης να παρουσιάσω τη Ράμνιστα της τελευταίας δεκαετίας, "άρπαξα" την ευκαιρία. Η γευστική δοκιμή έγινε τρεις φορές, δυο στην Αθήνα και μια στη Θεσσαλονίκη, και μας έδωσε όλους τη δυνατότητα να δούμε την εξέλιξη της Ράμνιστας.

Η σοδεία του 2001, από Double Magnum, κορυφαία! Η σοδεία του 1998, ανέλπιστο αουτσάιντερ! Με τη σοδεία του 2005, ανεβήκαμε επίπεδο! Ανυπομονώ να ξαναδοκιμάσω τα κρασιά αυτά σε δέκα χρόνια!

Ευχαριστώ πολύ!